

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 4706-04-13 חצק נ' גרובר ו-Dymatize

בפני כבוד השופט גיא הימן

איציק (יצחק) חצק

התובע

נגד

1.רוני (רון) גרובר

הנתבעים

2. Dymatize Enterprises LLC

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

1. התובע, העוסק מעת לעת בצילום ובהצגת תמונותיו ברבים, צילם תמונה ובה מדריכת-כושר העוסקת, כביכול, באימון. היה זה לשם פרסומו של מועדון כושר, בדף ה"פייסבוק" ובאתר האינטרנט של המועדון. התמונה הגיעה כך לרשת. נתבע 1 הוריד אותה משם למחשבו והציג אותה בדף הפייסבוק שלו-עצמו, המשמשו בפרט לשיווקם של מוצרי-ספורט מתוצרתה של נתבעת 2.

2. התביעה היא לפיצוי התובע, בסך של 33,200 ש"ח בצירוף הוצאות, בגין פגיעה בזכות היוצרים שלו ובזכותו המוסרית בתמונה. היא נשענת על הוראתו של סעיף 56 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007, המאפשר קביעתו של פיצוי בגין הפרה בלא צורך בהוכחתו של נזק. לפי המשוער מפי התובע, כ-20,000 איש צפו בתמונה, ללא רשותו, בדף שמפעיל הנתבע. האחרון, נטען, הגדיל לעשות ו"חתך" מן התמונה את הקרדיט לצלם.

נתבעת 2, חברה שמקום מושבה בטקסס שבארצות-הברית, לא הגישה כתב הגנה. אני מוצא מקום להסתפק בטענות שהעלה נתבע 1, המייבא לישראל את מוצריה והוא האחראי להפרה. הנתבע לא חלק על זכותו של התובע ביצירה. טענתו היא כי השימוש בתמונה נעשה בתום לב; בלא ידיעתו של הנתבע, כמפעיל סביר של דף פייסבוק, כי תמונות ברשת האינטרנט מוגנות בזכויות יוצרים; ומקל וחומר בלא שידע כי בעל-הזכות הוא התובע. עוד נטען כי התמונה הועלתה כחלק מאיחולי הצלחה וליל מנוחה לצופי הדף, ובלא כוונה ישירה לפרסם באמצעותה מוצר כלשהו. בסך הכל הוצגה התמונה במשך פחות מחמישה ימים, בדף שבו חברים כ-8,500 אנשים, והיא הוסרה מייד לאחר שמי מטעמו של התובע פנה אל הנתבע והעמידו על דבר ההפרה.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 13-04-4706 חצק נ' גרובר ו-Dymatize

3. הפרה של זכות היוצר – אירעה. סעיפים 4(א) ו-8(א)(2) לחוק זכות יוצרים קובעים כי זכות יוצרים תהא, בין השאר, ב"יצירה אמנותית שבעת יצירתה היה יוצרה אזרח ישראלי, או שמקום מגוריו הרגיל היה בישראל, וזאת בין שהיצירה פורסמה ובין שלא פורסמה". "יצירה אמנותית" מוגדרת בסעיף 1 לחוק כך: "לרבות רישום, ציור, יצירת פיסול, תחריט, ליטוגרפיה, מפה, תרשים, יצירה אדריכלית, יצירת צילום ויצירת אמנות שימושית" (ההדגשה הוספה). בסעיף 11 לחוק נמנו הפעולות, שמותר רק לבעל זכות היוצרים או למורשה מטעמו לבצע ביצירתו, לרבות העתקה, העמדה לרשות הציבור ואפילו – אפשר כי לדבר שיכות לענינו – יצירתה של יצירה חדשה, המבוססת על זו המוגנת. אין חולק כי פעולתו של הנתבע לא הייתה על דעתו של התובע והוא לא הרשה לעשותה. הנתבע אפילו לא שיתף – ובמונח הנקוט: "share" – עם אחרים את פרסום התמונה במקומה המקורי. הוא העתיקה והציגה מחדש. מושכלת-יסוד נדרשת להיות, בפרט למי שמחזיק אמצעי פרסומי כמו דף פייסבוק לשיווק, כי תצלומים מוגנים בזכות של יוצריהם. יתרה מזאת, צילום מדף הפייסבוק המדובר, שהוצג לבית-המשפט, מגלה כי על התמונה, כפי שהעתיקה הנתבע וכפי שעשה בה שימוש, צוין מפורשות כיתוב, המצהיר על קיומה של זכות מוגנת ביצירה:
- "© i.hazek".
4. עם זאת, מן הטעם האחרון לא מצאתי כי נפגעה זכותו המוסרית של התובע. אותה זכות מעוגנת בסעיף 146(1) לחוק זכות יוצרים, הקובע בין השאר כי "זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין". סבורני כי בכל הנוגע לשימוש בתמונה, באופן שבו שימשה, די באותו כיתוב שהוזכר כדי לקיים תנאי זה. בהתחשב במכלול הנסיבות המתואר, לתובע ניתן קרדיט מספק. התנאי הנוסף שביסודה של הזכות המוסרית – כי לא יוטל פגם ביצירה והיא לא תסולף, ממילא לא נטען, ולא נמצא, כי הופר.
5. חוק זכות יוצרים, בסעיף 52 לו, רואה בהפרת הזכות עוולה ומאפשר את פסיקתם של פיצויים כנגדה. הוסיף החוק וקבע מסלול של פיצוי ללא הוכחה של נזק. סעיף 56(א) לו מורה: "הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים". החוק מקנה לבית-המשפט שיקול-דעת בקביעתו של שיעור הפיצוי ובין היתר מסמיכו להידרש להיקפה של הפרה; למשכה; לחומרותה; לנזק הממשי שנגרם לתובע; לרווח שצמח לנתבע ולתום לבו של האחרון (סעיף 56(ב) לחוק). פירוש הדברים הוא

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 13-04-4706 חצק נ' גרובר ו-Dymatize

1 כי יש לקיים יחס מידתי בין שיעור הפיצוי לבין חומרתה של ההתנהגות המפרה (ראו גם
2 עו"ד ערן סורוקר ועו"ד מתן שוק "הפרה זוטא" משפט הארץ 24 (דצמבר 2009)). ואף כי
3 במסלול זה מופטר התובע מהוכחתו של נזק, הגנה טובה תעמוד למפר אם יראה כי הנזק
4 שנגרם הוא מועט או שאינו קיים כלל. בדוגמאות, שהביא התובע בכתב-תביעתו, חויבו
5 בהתאם להוראה זו שבחוק, בפיצויים בשיעור לא מבוטל, מי שפרסמה ללא רשות היוצרים
6 סרט בסינמטק ובפסטיבל קולנוע בין-לאומי (ת"א (מחוזי תל אביב) 3398-11-10 פרידמן נ'
7 שיסל (פורסם במאגרים, 20.4.2012)); רשות מקומית, שעל דעת עצמה "שיפצה", תוך עיוות,
8 יצירה פיסולית של אמן אשר הוצבה במרחב הציבורי, ויצירה אחרת היא השליכה אל הפח
9 (ת"א (מחוזי באר-שבע) 5211/08 בר חמא נ' עיריית קרית גת (פורסם במאגרים, 7.6.2012));
10 ומי שפרסמו, ללא רשות, את "ספר האגדה" לחיים נחמן ביאליק וליהושע חנא רבניצקי
11 (ת"א (מחוזי תל אביב) 1219/09 פוגטש נ' כנרת זב"מ-דביר מוציאים לאור בע"מ (פורסם
12 במאגרים, 3.3.2013)).

13

14 6. בענין של דוגמאות אלו, אשר דומה כי לא בכדי הובאו דווקא הן, הולמים דברים
15 שכתב, עוד בבית-המשפט המחוזי, כבוד השופט צבי זילברטל:

16

17 "בנוסף לאמות המידה הכלליות המפורטות לעיל נתתי דעתי
18 גם לסכומי הפיצוי שנפסקו ע"י בתי המשפט כפיצויים ללא
19 הוכחת נזק, באותם מקרים שהוצגו ע"י באי-כוח הצדדים
20 בסיכומיהם. לענין זה ראיתי להעיר כי סכומי הפיצוי
21 שנפסקו ב[מקרה שהובא] אינם יכולים לשמש קנה מידה
22 לפיצוי הראוי במקרה דנן, נוכח העובדה ששם היה מדובר
23 בצלם עיתונות מקצועי, בתצלום ידוע ביותר שיש לו, מן
24 הסתם, ערך כלכלי ממשי ובשימוש נרחב ביותר באותו תצלום
25 ע"י הנתבעת" (ת"א (מחוזי ירושלים) 3560/09 ראובני נ' מפה
26 – מיפוי והוצאה לאור בע"מ, בפסקה 14 לפסק-דינו (פורסם
27 במאגרים, 6.1.2011)).

28

29 אמת, מכלול השיקולים הנוגעים בדבר מוביל, בנסיבותיה של הפרשה שבפני,
30 למסקנה כי ההפרה, אף שאין להתעלם ממנה, לא הייתה חמורה כל עיקר. אפשר כי מרגיז
31 הוא לראות בדרך של אדם, העוסק גם הוא בתחום הספורט, תמונה שצולמה עבור עוסק אחר
32 בתחום. דומה כי אין זה פלא, שהראשון להלין על השימוש הזה, והוא גם מי שעמד בקשר

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 4706-04-13 חצק נ' גרובר ו-Dymatize

1 ישיר עם הנתבע, לא היה התובע אלא מפעילו של מועדון הכושר, שעבורו צולמה התמונה.
2 חשוב מכך, זכותו של התובע היא לקבוע מה שימוש ייעשה, אם בכלל, בתמונה פרי-מצלמתו.
3 זכותו היא להתיר לבעל דף אחד, ולא לאחר, לכלול את התמונה בדף שלו, וכל כיוצא בכך.
4

5 אלא, שמן העבר האחר איני סבור כי הפגיעה שנגרמה היא עמוקה. אני מקבל את
6 טענת הנתבע כי התמונה הוצגה במשך פחות מחמשה ימים, לקהל מצומצם למדי של צופי
7 הדף שלו. 205 אנשים "אהבו" אותה. אחד חלק אותה עם אחרים. שמונה כתבו לה תגובה.
8 הנתבע לא פרסם את התמונה בכל מקום נוסף. ההצגה נעשתה בתום לב. מייד עם הפנייה
9 הראשונה – שנכתב בה, אגב, כי רק אם לא תוסר התמונה תוגש תביעה – הסיר הנתבע את
10 התמונה. על אף שהודה, כי מטרתו של הדף היא חשיפתם של מוצרי הנתבעת לציבור, ועל אף
11 שדומה כי לא סבר, שהצגתה של צעירה לבושת כפפות אגרוף, גופיה, מכנסונים קצרים ונעלי
12 עקב – אין מדובר בביאליק – תצמצם את החשיפה הזאת, לא נעשה בתמונה שימוש ישיר
13 לפרסום מוצרים ושיווקם. הנתבע ליווה אותה בכיתוב: "מקווה שהתאמתם כמו שצריך
14 היום !! לילה טוב לכל החברים והחברות :)".
15

16 7. בהתחשב בכל אלה, אני מחייב את נתבע 1 לפצות את התובע בסך כולל של 750 (שבע
17 מאות וחמשים) ש"ח בגין ההפרה ובגין הטרחה וההוצאות שנגרמו לו בהגשתה של תובענה
18 זו. לא ישולם הסכום במועדו הוא יישא, כמקובל, הפרשי הצמדה ורביית מיום הגשתה של
19 התובענה ועד למועד התשלום בפועל. המזכירות תמציא את פסק-הדין לידי הצדדים ללא
20 דיחוי ולכל אחד מהם עומדת זכותו לפנות לבית-המשפט המחוזי, בתוך 15 ימים מיום
21 ההמצאה, בבקשה להרשות ערעור.
22

23 ניתן היום, י"ד אב תשע"ג, 21 יולי 2013, בהעדר הצדדים.
24

גיא הימן, שופט

25
26